

Bestemmelsen i § 14 om, at Tjenestetjender, naaet de ere Medlemmer af Sygekasser, ikke kunne faae udbetalt Pengebeholderlag, naar de ligge syge, førend efter at den Løn, de have tjent, eller som tilkommer dem til Tjenestetidens Udløb, er udbetalt eller Forpligtelsen til at betale den ophørt, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det efter min Opfattelse er uheldigt; thi vi maa vel erindre, at efter Tjendeloven af 10de Mai 1854 paaligger det Tjendet selv at udrede alle til Læge og Medicin, særlig Pleie og andre særlige Omstændigheder medgaaende Beløb. Naar man tilmed veed, hvor almindeligt det desværre er rundt omkring, at Tjendet i det Mindste tilbørlig forud har optaget det meste af Lønnen, som det til Færdig tilkommer, saa mener jeg, det bliver meget betænkeligt, at Tjenestetjendet ikke er istand til som Medlem af Sygekasserne ogsaa at faae det Tilskud, som han i Vighed med Andre er berettiget til. Jeg mener, det vilde meget let føre til, at han blev nødt til at henvende sig til Fattigvæsenet, og det er jo netop det, vi her igjennem Loven bør søge at forhindre, og det, som Tjendet, naar han indgaar som Medlem af Sygekasserne, søger at blive fritaget for. Jeg vil derfor tillade mig at henlede det forventede Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt, og samtidig vil jeg henlede dets Opmærksomhed paa, at det forekommer mig ikke at være ganske paa sin Plads, at man ikke giver Husbonden Ret til at indgaa som Medlem af Sygekasseforeninger for sit Tjendes Vedkommende. Det er som sagt kun en Henstilling, men det vil dog glæde mig, om den maatte blive taget under Overveielse, og jeg mener, at det for grumme mange mindre velstillede Husbonders Vedkommende vil faae en stor Betydning, om de paa Tjendets Vegne maa indgaa som Medlem af Foreningerne. Dernæst finder jeg, at den Bestemmelse i § 9, at Kommunerne skulle udrede 1½ Kr. pr. Medlem efter Medlemsantallet af Sygekasserne, er mindre heldig. Jeg tror, at Kommunekasserne ere allerede tilstrækkelig haardt bebyrdede, og jeg mener derfor, at naar Staten vil overtage den ene Fjerdedel af Udgifterne efter Medlemsantallet ved Aarets Udgang, saa kan Staten ogsaa overtage den anden Fjerdedel eller den halvanden Krone pr. Medlem. Kommunekassen skal bestræbe, og tillige mener jeg, at det er en meget uheldig Betingelse, at denne halvanden Krone skal gaa over paa Statskassen, naar vi faae en Al- og Brændevinsstat. Den Betingelse bør vistnok ikke finde Sted. Det forekommer mig at være i høj Grad uheldigt at gjøre det til en Betingelse for Dvergang til Statstilskud i Stedet for

Kommunetilskud, ligesaa vist som jeg paa den anden Side finder det ganske i sin Orden, at vi, naar vi engang have vedtaget en Lov om en Stat paa Al og Brændevin, ogsaa sætte bestemte Regler for, hvortil den Kapital eller rettere sagt Overflødet af disse Kapitaler kan blive anvendt og navnlig for, at det kan blive anvendt i samfundsnyttige Diemed. Med Hensyn til, hvad det erede Medlem for Ødense Amt's 4de Valgkreds (Henning Jensen) udtalte i Gaar om, at det vilde have været heldigt, om Regeringens Forslag var gaaet ud paa, at alle Arbeidere og mindre Velstillede skulde som en tvungen Sag være Medlemmer af Sygekasserne, saa deler jeg ikke denne Anskuelse. Jeg har nemlig den Opfattelse, at det vilde være umuligt at sætte igjennem, fordi der efter min Mening er en stor Mængde, som ikke ere i Stand til at bære de Udgifter, som Medlemsbidraget vilde paalægge dem. Jeg mener, at naar vi nu glæde os til, at denne Lov maa gaa igjennem og maa gaa igjennem paa en saa god og heldig Maade som muligt, saa maa vi ikke have Lov til at tro, at den hellige Grav nu er vel forvaret, og at vi nu have gjort, hvad vi burde gjøre; men vi maa huske paa, at ihvorvel disse Mennesker, som ad denne Vej blive hjulpe, ere uheldig stillede i Samfundet, saa høre de ikke til de uheldigst Stillede. Der er Mange, der ere uheldigere stillede end disse, nemlig de, som ikke kunne bære den Udgift, som er forbunden med at være Medlem af en Sygekasse, og paa dem bør vi vel efter min Formening henlede vor Opmærksomhed f. Ex. ved den lille Lov, som ifjor og iforsjor kom frem om Eftergivelse af Fattighjælp og om fri Sygehjælp og Medicin for Trængende samt Loven om Alderdomsforsjærgelse. Ja, vi have i det Hele mange andre humane Love, som det gjælder om at faae frem. Naar jeg derfor slutter med at ønske, at denne Lov maa komme frem paa den heldigste og bedste Maade, saa vil jeg samtidig bede om, at vi ikke glemme, at vi have mange andre humane og gode Foretagender, som absolut bør og maa fremmes.

J. Sage: Det er blot nogle enkelte Bemærkninger, jeg vil gjøre, især da jeg tidligere har staaet noget tvivlende overfor den Tanke, fra Statens Side at gribe altfor stærkt ind paa dette Omraade. Det, der foreligger, er Spørgsmaalet om Hjælp til Sygekasser og handler altsaa om en Opgave, som i Almindelighed hører ind under det, som kaldes Forsikringsvæsenet overhovedet. Enten man forsikrer sig mod Følgerne af Sld, Ulykkestilfælde eller Sygdom, bliver